

(המשך מעמ' 9)

עממיים, יצטרכו להכיר גם בזכותם של אלה על האי פורמוזה. אם יכירו בזכותם על פורמוזה, יצטרכו להרשות להם לכבוש את האי מידי צ'יאנג — דבר שהיו עושים מומן, אלמלא הצי האמריקאי. ואם יכבוש מאו את פורמוזה, הרי שנפרצה טבעת הבסיסים המגינים על העמדה האמריקאית באסיה המזרחית.

אמר השבוע האדמירל ראפורד, הויר' ה' חדש של ראשי המטות (ראה לעיל): "לא בא בחשבון!"

גואטמלה

נלחמת הבנות

ראש גשר קומוניסטי התבסס ביבשת אמריקה! קרא דפלומט אמריקאי חשוב לפני כמה ימים. אולם מעטים התייחסו לדבר ברצינות. כי ראש-גשר זה קם באחת מאותן הארצות, בעלות השמות המוזרים, ה"מעלות חיוך על שפתי כל אמריקאי אמתי, הקורא להן, רפובליקות הבנות". הארץ: גואטמלה, בעלת 3 מיליון תושבים, הגדולה פי חמש משטח ישראל.

ה"קומוניסטים" היו חברי המפלגה המ"הפכנית, שתפסה את השלטון מידי הדיקט"טור אויבקי לפני תשע שנים. מפלגה זו פו"עלת בשיתוף פעולה עם קומוניסטים וטרוצ"קיסטים, המהווים בארץ זו כוח חשוב. מט"תה המוצהרת: להחרים את האחוזות הגדו"לות, המקיפות כמעט את כל שטח המדינה.

יתכן שהדבר לא היה איכפת לאמריקאים הצפוניים, אלמלא פרט קטן: חלק גדול מ"שטח האחוזות האלה נמצא בידי חברת הפ"רות המאוחדת הצפון-אמריקאית, המגדלת בו את הבנות והקפה, הדרושים לאורחי ה"צפון. הממשלה החליטה להחרים את רוב השטחים האלה, לשלם תמורתם את ערכם המלא. הערך המלא נקבע לפי הסכום שנק"בו הבעלים עצמם, כששילמו את מסיהם. היה זה תכסיס מכוּוּר מאד, כי כל הבעלים רימו את הממשלה שעה ששילמו את המסים.

דוקרים ורובים. אמריקאים רבים הו"דעו, חברות הפרות המאוחדות היא הכוח הזקוק ביותר באמריקה המרכזית. חוקה ב"הרבה מרוב הממשלות. היא שלטה משך דו"רות בארצות אלה, אם ממשלה מסוימת לא מצאה חן בעיניה, הרי פתרה את הבעיה ב"פשוטות: מצאה גנרל, בלילה לו כמה אלפי דולרים, הבעיה לו בלילה, באחת מאניות הפרי, כמות רצינית של רובים. בדרך כלל הפך הגנרל נשיא המדינה תוך שבוע.

גם הפעם ניסתה החברה שיטה זו. כמה גנרלים התקוממו, ניסו להפיל את הממשלה. אלא שהמונים השתנו. הגנרלים נתפסו ונת"לו.

החברה נשארה חסרת ישע. היא פנתה לממשלה האמריקאית. פקידיה שילמו מאות אלפי דולר לעתונים אמריקאיים, למען ינה"לו תעמולה מתאימה.

אולם כל המאמצים לא נשאו פרי. אין ספק שפקידי הממשלה האמריקאית אוהבים לאכול בננות, ככל אדם אחר. אולם הבינו כי קרקע, שפזורה עליה קליפות בננות היא קרקע עדינה מאד, וקל להתחלק עליה. לא היה להם כל רצון לשבור את רגליהם.

כדורגל

בחוס השמש - הפתעה

לאחר נצחונה השני בישראל* ציפתה קבוצת הכדורגל הסקוטית פאלקירק בכליון עינים למשחק השלישי והאחרון, נגד מכבי פתח תקוה, בו יסיימו, קיץ, בנצחון את כ"הקורס המיגע. מה ששמעו מפי ידידיהם המ"ארחים על מתנגדם לא הפחיד אותם ביותר. "הם יבקיעו את שערכם סוף סוף, אולם יפסידו לבטח", אמרו להם.

המקצועיים הסקוטים, שלא התלהבו משני המשחקים הקלים הראשונים, היו עייפים למרות כושרם הגופני המעולה. הסיבה: ה"חום הישראלי הלוהט שהתייש את כוחם ומש"חך הכדורגל החרף מדי של הישראלים שה"פיל בהם פצועים לא מעטים.



שוער פאלקירק מקיפוט בולם התקפת פתח-תקוה

5000 ל"י לכ"ס.

פס לסיומו של המשחק נתברר כי הם הסיפיקו להבקיע רק שני שערים, לנחול על ידי כך את מפתחם הראשונה בארץ, מרגלי מח"זיקי הגביע הישראלי.

היה כדאי

24 שעות בלבד לאחר שנחלו את תבוסתם הראשונה מרגלי שחקני מכבי פתח-תקוה (ראה לעיל), עלו שחקני הכדורגל הסקוטים על המגרש המדוּשָא ביפו כשהם עייפים יו"תר מתמיד, עצבנים ונחושי החלטה, לנצח במשחק הפרידה שלהם את נבחרת מכבי-יה"פועל תל-אביב.

איש מבין הצופים לא קיווה הרבה מנב"חרת שתי קבוצות שכל אחת מהן הוכיחה בנפרד, רמת כדורגל ירודה ביותר, אולם

הלסינקי, למשחקים האולימפיים, נגזו. רסקין, שהזמין מארצות הברית זמן קצר לפני המשחקים, החל מיד בעבודה קדחתנית, שהייתה בודאי מתאימה יותר לכושר הגופ"ני של הצעיר האמריקאי הממוצע מאשר ל"יכולתו של הצבר הישראלי, אף הבריא ביו"תר.

רסקין היה גם מחמיר בחניכיו, עובדה שהשניאה אותו עליהם כבר בימים הראשו"נים לעבודתו. לאחר מכן, בהלסינקי, הלכה השנאה והתריפה.

ישראל נוצחה מיד (על ידי יוון, בהפרש של סל אחד), יצאה כתוצאה מכך, מן המש"חקים. הסיבה היתה ברורה: המאמן, איש לא פפקס כי אלמלא האנדרלמוסה ששררה ב"קבוצה הישראלית, היתה זו מצליחה לעבור לסיכוב השני ללא קושי.

ראוי ללמוד. שני הצעירים הישראליים בעלי השאיפות להיות מאמנים, שנשארו ב"בית אותה תקופה, היו יהושע רוזין ויעקב שאלתיאל, מאמני כדורסל, שניהם חברי מכ"בי תל-אביב. רוזין המבוגר יותר, היה גם למעשה מורו של יעקב.

הוא הכיר את שאלתיאל בבית הספר, ראה אותו כשהוא קולע סלים ומנהל את קבוצתו בתבונה, החליט כי הנער בן 16"ה ראוי לל"מוד את התורה בצורה ממשית ביותר.

יעקב היה תלמיד טוב. במשך זמן קצר סיפס בשלבי ההצלחה, הוכלל בקבוצה ה"ראשונה של מכבי תל-אביב. ביקוריו בבי"רות, לפני עשר שנים, והופעתו עם קבוצתו באירופה היו לגביו את הנסיון הדרוש ל"חר שנים של משחקים חלשים והתעמקות בהלכה.

כל אותו זמן היה רוזין המאמן הבלתי מעורער של הקבוצה, שנחשבה מתמיד ל"טובה בארץ. יעקב העריץ את מאמנו, כל זמן שהרגיש כי ידע פחות ממנו. כאשר הגיעה שעת הכושר להוכיח כי התלמיד עלה אפילו על מורו, החלו העניינים להיות יג"עים בבית הרחב שברחוב המכבי. שאלתיאל נכנע קצת מול פופולריותו של רוזין, הסת"פך תחילה באמון קבוצות נוער, אבל עבר לאחר מכן לאמן גם את קבוצת הבוגרים, ה"עיקרית.

שחרורו הארעי מן הצבא לא נמשך זמן רב; הוא גויס לשרות של שנתיים. יעקב לא התבייש לעבור קורס אמן גופני קשה. הוא ראה בצבא כר נרחב לפעולה, אליו האשוקק זמן רב ואותו לא יכול לבצע ב"נאנים הרגילים. היתה זו הזדמנות מצויינת עבורו להוכיח את יכולתו. הוא לא החמיץ אותה. בתבונה רבה ניהל את קבוצת בסיסו, שיחק בה בעצמו, הביא אותה לבסוף לזכייה בגביע הרמטכ"ל.

מאז נבחנו הכל כי הצעיר (28) התל-אביבי הדינאמי, יוצא סלונקי, מסוגל לחולל נפי"לאות במשחק הסלים בקרב החיילים. שאל"תיאל היה מוכן להקדיש לעבודת האימונים את כל זמנו.

משך תקופה קצרה הניח נדבך אחר נדבך, בנה חומה מוצקת של קבוצות כדורסל צב"איות, הפך את המשחק לפופולרי ביותר, עזר במידה רבה להפיכתו לספורט הלאומי בישראל.

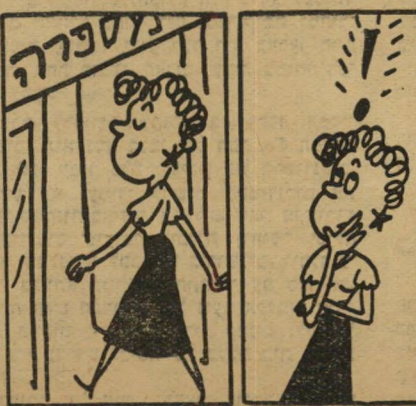
על חודיה ישו בקודה. לפני יותר מ"שנה עמדה נבחרת הצבא להתמודד עם נב"חרת הצבא הצרפתי בפאריס. היה זה הגיו"ני כי שאלתיאל יאמן את הנבחרת, ילווה י"תה במסעה. המאמן החייכני העלה, משך זמן קצר, את כושר אנשיו, ניצח עם קבוצתו כמעט את כל הקבוצות בצרפת, בנייהן כמה

* לראשונה ב'1947, אחר ב'1949.

ומוטהה



כדורסל שני נצחונות בכיס אחד



רותי

